

Bluhme: Jeg fastholder det, jeg sigter ikke til nogen Bestemt, men det er almindeligt paa alle Måder. (Modsigelse.) Jeg haaber, jeg har Bidner nok. Jeg spørger altsaa: Hvad er Meninger? Som sagt, hvor man mener, det kan passe, der viser man paa Tydskland, og hvor det ikke passer, der viser man paa Neutraliteten, og der fastholder Regjeringen, at det er for at beskytte Neutraliteten. Men saa er det mærkeligt, at i disse Dage have vi ikke hørt et Ord fra Høires Side om Neutraliteten. Vi have kun hørt om Krig. Fra Krigsministeren og nedad til de andre Herrer have vi faaet at høre, at vi skulle slaas i 1ste Linie, i 2den Linie, i 3die Linie, over det Hele. Det ærede Medlem for Odense (Hedemann) udviklede for os, at Grunden, hvorfor vi skulde bygge denne Fæstning, var den, at det skulde være muligt for en Stormagt at kunne komme os til Hjælp og forsvare Fæstningen, naar den var bygget. (Hedemann: Det har jeg ikke sagt!) Saaledes opfattede jeg det ærede Medlem; men selv om det ærede Medlem ikke har udtalt sig saaledes, er det en Udtalelse, vi faae fra alle Sider, og den laa ogsaa i den ærede Krigsministers Udtalelser i Dag; men vi kunne nok en Gang forlange en ren Bestemt paa, hvad denne Fæstning skal bruges til. Efter min Mening er det, som vi kunne fordrø, og som Folket fordrer, dette, at uden Hensyn til, hvorledes Forsvarsvæsenet eller Krigsvæsenet indrettes, have vi en berettiget Fordring til Regjeringen om, at den sørger for at bevare Freden for os, at den erindrer, at selv om de Herrer, der staa i Spidsen for Regjeringen, ere Excellencer, er der ikke nogen absolut Nødvendighed, at de skulle faae sig ind mellem de andre Excellencer i Europa; der er ingen Nødvendighed for, at de komme til at spille en europæisk Rolle. Vi ønske tværtimod, at de gjøre sig saa smaa som mulig og saa meget som muligt søge at unddrage os fra alle europæiske Konflikter og Optøier. Og det kunne vi kun i det Dødblik, vi lægge os paa at udvikle vore indre Forhold og med Hensyn til Udlandet beskytte vor Neutralitet. Med Hensyn til Beskyttelsen af Neutraliteten tror jeg ikke, det er Veien at gaa, at lave en Fæstning, som en Stormagt skal komme og sætte sig fast i. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at lave en Fæstning i Kjøbenhavn, fordi der vyles Stud i Afghanistan mellem England og Rusland; thi England og Rusland have ført en Krig uden at genere os det Allermindste. Vi kunne meget godt gardere vor Neutralitet uden saadanne Fæstninger, og efterhaanden som Midlerne for Krigsførelsen gaa fremad, behøver England i Tilfælde af

Krig med Rusland endnu mindre at have Brug for Kjøbenhavn; men lægge vi en Fæstning der og tilhyde dem den, kan det godt være, at England finder Behag i at tage den. Men hvad der fordres for at være neutral, kunde Sagkyndigheden ogsaa sige os her i Thinget, naar den høitærede Justitsminister var til Stede. Han kunde sige os, at det, som det kommer an paa, er at opfylde de Forpligtelser, som Folkeretten paalægger, naar der er Krig mellem andre Magter, og de Forpligtelser, som Folkeretten paalægger os, er, at vi rundt om ved vore Kyster holde Polit, saa at de krigsførende Magter ikke kunne forfølges ind i Havnene, og saaledes, at vi holde Havnene rene, saa at de ikke kunne forsynes med Krigsartikler, og saaledes, at de ikke f. Ex. gaa i Land i Sylland og marschere ind i Tydskland, at vi have opstillet det fornødne Mandstab paa Grændsen, for at de krigsførende Magter ikke skulle overskride Grændsen og fortsætte Krigen. Naar vi opfylde disse internationale Forpligtelser med Hensyn til Krigsvæsenet, have vi opfyldt, hvad der kan fordres af os som en neutral Magt. Naar vi gjøre det, og det kan vi fuldt ud gjøre med de Midler, der staa til vor Raadighed, saa kan der ikke fordres mere af os. Men i hvert Tilfælde er det mærkeligt, at de Herrer komme og sige til os: Vi maa dog have Noget gjort ved vort Forsvarsvæsen. Nu have vi brugt aarlig Halvdelen af Landets Indtægter til Forsvarsvæsenet. Vi have gjort det i en meget lang Tid; vi have i Forhold til vort Lands Størrelse, Rigdom og Indbyggertal det kostbareste Krigsmateriel, noget Land har; men efter de ærede Herrer's Udsagn skal det ogsaa være det daarligste. Jeg forstaar ikke, at de komme og hebreide Oppositionen det; thi der er ikke nogen Tvivl om, at naar de vilde holde sig indenfor de særdeles rigelige Midler, der aarlig bevilges, vilde de sagtens faae Rigsdagens Samtykke til at omforme det saaledes, at det blev godt. Jeg skal tillade mig at rette en indstændig Opfordring til Høire om at overveie, om vort lille Folk virkelig kan gaa med til saa uendelige Udgifter. Krigsministeren har i Dag givet os et lille Billede af, hvad der var tilfaldet gjennemført, men det er vist langt fra Alt; der er mange Ting, der endnu ikke ere medtagne. Enhver, som kjender noget til Forhandlingerne i det krigsvidenskabelige Selskab, veed jo, at Fordringerne gaa langt videre, end der nogenstunde er nævnt her. De maa naturligvis gaa videre. Jeg henstiller til Dem, om De tror, det er til nogen Nytte, at vi blive ved med at sætte hele Folkets